

end høilig overraske mig under denne Sags hele Gang at see den forunderlige Stilling, den høitagtede Finantsminister har indtaget til den, og, naar han nu til Slutning møder med et nyt selvstændigt Forslag om en Skat, bygget paa Contingentsystemet, medens han begyndte med et Udkast, bygget paa Procentsystemet, har han fuldstændig Ret i, at mange Medlemmer have følt sig høilig overraske derved. Den høitærede Finantsminister udtalte, da han vilde give en Forklaring over denne forunderlige Stilling, at han, naar der skulde være Strid om dette Punkt, hellere vilde have, at den skulde være mellem Folkethinget og Regjeringsen end mellem Folkethinget og Landstinget, men jeg troer, at den høitærede Finantsminister har en meget stor, ja jeg tør sige, den væsentligste Skyld, naar der er kommet en Strid mellem Folkethinget og Landstinget i denne Sag. Man maa dog forlange af en Minister, at han, naar der er Spørgsmaal om Strid mellem to forskjellige Principer, skal erklære sig bestemt for et af dem; men naar han siger: Jeg kan tage, hvilket Princip Nøgdsagen vil give mig, bevirker han netop, hvad der er bevirket i denne Sag, nemlig, at man kommer til at kaste den fra og til og slet ikke veed, hvor man skal vende sig hen. Den ærede Minister begyndte med Procentsystemet, men han sagde allerede strax i det andet Thing, at han ogsaa vilde kunne modtage Loven, bygget paa Contingentsystemet. Den kom da her til os med Contingentsystemet, men den ærede Minister udtalte baade i Udvalget og her i Salen, at han helst vilde have Procentsystemet, og at han i det Hele kunde tiltræde Forslaget, saaledes som det forelaa fra Udvalgets Fleertal, medens han dog i det samme Dieblik advarede Thinget imod og brugte sin Indflydelse for at faae det til at forfaste et bestemt Punkt i dette Grundlag for Procentsystemet, som han selv havde erklæret sig villig til at gaae ind paa, hvilket jeg ogsaa udtalte min Overraskelse over, dengang det skete. Saaledes have vi bestandig staaet, idet den ærede Finantsminister kunde tage Hvadsomhelst. Naar han nu beklager sig over, at Fleertallets Forslag til Procentsystemet blev forandret, og efter hans saavel som ogsaa efter min Mening blev

noget forvansket ved tredie Behandling, vil jeg ligeledes udtale den Mening, at det var den ærede Finantsministers Skyld, thi han havde af den foregaaende Afstemning her seet, at Folkethingets Medlemmer stode omtrent lige imellem Procent- og Contingentsystemet, men han vilde have kunnet bringe et bestemt Fleertal over til det ene af disse Systemer, naar han var optraadt med Bestemthed og havde sagt: Jeg holder bestemt derpaa og kan ikke tage nogen Skat, bygget paa et andet System. Da vilde den Deel af Thingets Medlemmer, som i det Hele erkjende Skattens Nødvendighed — og af dem er der jo flere — have opgivet deres Haab om at sætte deres System igjennem, og de vilde have bidraget til at gjøre Loven, bygget paa Procentsystemet, saa fuldkommen og god som muligt, men saaledes som den ærede Finantsminister stillede sig, kom det for Modstanderne af Procentsystemet kun an paa ved Afstemningen at søge at fordærve dette, for derved at have større Udfigt til at vinde Contingentsystemet. Jeg troer derfor, at de forskjellige Endringsforslag, som bleve vedtagne ved tredie Behandling her i Salen, væsentligt ere vedtagne af Contingentsystemets Venner (Stemmer: Nei!) — væsentlig, siger jeg, og det troer jeg er rigtigt — for derigjennem at bringe Contingentsystemet op, idet de vidste, at den høitærede Finantsminister ligesaa gjerne tog det ene System som det andet, hvorimod en bestemt Udtalelse af ham i den anden Retning vilde have bevirket, at disse Medlemmer vilde have søgt at beholde Procentsystemet i den Skikkelse, hvori den ærede Minister udtalte, at han kunde tage det. Vi staae nu altsaa her med Forslag fra den høitærede Finantsminister, hvilende paa Contingentsystemet, men det er min Overbeviisning, at, hvis Contingentsystemet nu skulde blive vedtaget, ville vi ikke, naar der paany bliver Tale om en extraordinair Skat, kunne komme bort derfra; det er af flere Grunde min bestemte Overbeviisning, at vi da blive nødt til at blive derved i flere Aar, og jeg kan ingenlunde erkjende de enkelte Grunde, som ere anførte herimod, for at have nogen Betydning overfor de Grunde, jeg har for min Mening. Det er givet — og det ligger jo ogsaa i, hvad den